

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Institvto S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris.
Libri Qvinqve**

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

LXXIX. Repentina flagitiosæ conuersio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

que ab iis pro delirio febrentis est habitum, donec adueniente medico, antistitiae nuncio cor posita sunt inter se somnia, exploratum est concors visus, arteriae indicium, denique sic ægra valuit, ut medico postea non indigerit.

LXXVIII.

*Ex suppressa
lethaliter
vrina sanata.*

Burburi in Belgio, anno 1609. puella duodennis ex suppressa vrina, dis- cruciabatur atrociter, puellæ parens Alexander Iurisconsultus, & vrbis consiliarius, floccy pendens itinera, & sumptus circumduxit illam quocumque rescisset mali eius insignem medicum versari. Sed nisi violentis artibus, & defectione intolerabili, & quarto vel quinto quoque die ille humor nulla potuit industria educi, cui nouum etiam in diem, obstruetis plane meatibus intercluso, ne instrumenta quidem chirurgica dare exitum potuerunt. Crescebat interea doloris acerbitas, cibi horror, & tumor totius corporis; quibus accedens febris ratamcitamque eius mortem medicis indicavit. Hoc loco dum esset Burburgum forte, Bergæ illuc aduenit Sacerdos è Societate, motusque illius miseratione, plurimum Deo illam commendauit; tum illi cunctisque domesticis vehementer suasit S. Ignatium intercessorem adhiberent. Parque ab eo, malo remedium fiderent expectarent. Inde Sancti gesta, præsertim miracula legenda iis dedit, & Bergæ eius reliquias per celerem nuncium petiit. Quæ vbi perlatae sunt, puella S. Ignatium ex imis visceribus in auxilium aduocans votum se sancti vigiliam ieunio annuo, festum communione sacra obituram si compos fieret sanitatis. Postremo quæ renum furebat præcipue dolor, sacra lipsana admoet, lapsaque in somnum horarum aliquot, nouis punctionibus excitatur, quibus non diu tenta se sanam exclamat, febrique vacuam, & valentem. Et vero statim post copiosissimas vrinas, absque ullo dolore, & difficultate, imò quod consueuerat antea sine arenis, & calculis eiecit. Omni adeo tumore, febrisque vestigio absoluta, vt die illo Iulij X V. anni 1610. grates seruatoti suo S. Ignatio in templo persolueret.

LXXIX.

*Repentina
flagitiosa
conuersio.*

Bazaini in Orientalibus Indiis, Christianum femina ethnica perdite deperibat; spe flagitij pronioris, sacrilegè Baptismum suscipit, suscipiturque domi à pia matrona, moribus secum imbuenda professionis nouae sanctimonia condignis: at enim scelerata sensim se prodidit longè aliud spectare, quam precatorios globulos, & sactorum frequentationem; perstanteque ob violatum baptismum flammatum execrabilem diabolo, amens, & teneri non ferens, in hortum se deiecit, ex quo retracta, minabatur se ignem ædibus subiecturam. Itaque matrona nequissimæ bestiæ importunitati propemodum cedens, prius tamen rem omnem Sacerdoti nostro aperuit; qui fatus intelligens, suas hic partes dæmonem agere, S. Ignatij reliquias matronæ dedit quas insipientis collo indueret. Dum ergo solito rabiosius baccharetur, minaretur, & fureret, hera quasi optato discessui assensura, velle interim ait donare illam gemma ingentis pretij, & vittam sericam eius collo iniecit ex qua pendebant sancti reliquia. Atque hic illustri, manifestoque portento, ad earum attactum grastantis in venas libidinis, incendium omne

omne illicò concidit; hæc̄ quasi stupens misera tantisper, tum in fletus effusa, crimen suum, & mentem fassa est contemerati baptismatis. Complexa pœnitentem matrona cum lacrymis S. Ignatium agnoscere docuit, mutationis tam subitæ auctorem, eiusque lipsana gemmam esse quam dare se dixerat; duxit è vestigio in templum rogantem, ac inter eundum multis cum lachrimis, sacra lipsana affiduo osculo venerantem, inde animo apud Sacerdotem expurgato, ille penitus excidit, cuius infanierat amore.

Senit in causa admodum dispari, par S. Ignatij patrocinium alia matrona, agebat illa Catanzari, non modo Christianam vitam sed non vulgaribus studiis virtutum exercitam, potissimum vero contemplationi cœlestium, cui Deus vicissim magnas reponebat animi voluptates. Factum nihilominus aliquando, vt hæc illi vena deliciarum atesceret, & obtenebrata mente, precationis pabulum alias tam dulce pro suppicio haberet; ac tentabat quidem omni ratione teneritatem priorum sensuum, sed frustra revocare; quoad fortè coniectis in S. Ignatium oculis, quem in altari domestico colebat; supplex, ingentique affectu, præsenti suæ inopiae subsidium ex eo petiit, qui tam celso gradu familiaris apud Deum gratiæ fuisset; mox tanquam aperto sibi cœlo, luce subito tam clara tantoque ardore perfundi, vt duarum horarum spatio, Dei amore tota disflueret, diei reliquum, suauissimis in Deum animi motibus frueretur, quos multis postea identidem mensibus, eius diéi repetita memoria accendit.

Cuenca vrbs est in nouo regno Granatensi. Illic nobilis matrona videns infantem filiolum in oculis morientem, ad S. Ignatium cuius habebat depictam tabulam conuersa, moriturum ei filium obtulit, vt si placatum Deo foret seruaret incolumem. En autem hic latè splendere vultu sanctus, & infantem versus brachia pandere; vice versa infans exporrigere in sanctum brachia, velut in amplexus mutuos emitens, & in eo conatu innocentem animam efflauit. Mater luctu in iucundissimam consolationem commutato, miris gaudiis prosecuta est filium ab S. Ignatio extra salutis pericula inter sanctos subducendum.

In S. Ignatij (quæ vna est de septem coloniis ad Paranam Paraquaia fluvium sitis) nostrorum curæ commissus iuuenis, calumniam passus est, ob quam electus è Sodalitate B. V. etiam in carcere clauditur, cuius casus dolorem non ferens, laqueo vitam finire decrevit; quod haud scio quo pacto interceptum misero non processit. Itaque de media nocte, eandem animo versabat desperationem, cum ianuæ rimas magna luce distendi adiuit, conspicaturque esse aliquem ex amicis à quo viseretur. Erat is vere amicus S. Ignatius, qui se illi spectaculum præbuit luce immensa fulgens, oréque exorrecto, & hilari, vt qui desperantem erecturus venisset, tum eius capiti manu blandè imposita; esto, ait securus, fili, nihil istic abs te peccatum est, breuique hinc liber amitteris: quibus dictis recessit. Adolescens ex magna commotione animi, in clamorem erumpens, vicinos

K K k exciuit,

LXXX.

*Ariditas
mentis re-
pente depul-
sa.*

LXXXI.

*Infantis mor-
tis miracu-
lo beata.*

LXXXII.

*Desperans ab
S. Ignatio
confirmatur.*